

ρίζει φύλλον χάρτου, ἐφ' οὗ μαζῆ με διαφόρους ἰχνογραφικὰς ἀποπείρας, ἔχει χαράξει πολλαῖς Γαλλο-Ἰταλικαῖς μαγκούρες. Πράγματι δὲ, πονηρίας ἢ τρέλλας σημεῖα δεικνύει. Πῶς ἐτυχε λοιπὸν ἐκεῖ μέσα; Κατὰ τὰς πιθανωτάτας ὑποθέσεις τοῦ ἐπιστάτου, ὁ Ἀλεξανδρινὸς οὗτος, ἀντὶ νὰ πάσχη ἀπὸ ἐλαφρότητα μυελοῦ, ἀπ' ἐναντίας ἐνεργεῖ πρὸς ἐλάφρυνσιν τῆς τσέπης τῶν ἄλλων· ἀντὶ δὲ τῶν ὑπογείων τῆς ἀστυνομίας, εὐρεθεῖς ποτε εἰς δυσχερῆ θέσιν, ἐπροτίμησε, δυοῖν κακοῖν κτλ. τὰ μᾶλλον φιλόξενα κελλῖα τοῦ Δαφνίου, προσποιηθεῖς τὸν παράφρονα, πρὸς ἀποφυγὴν περαιτέρω ἐνοχλήσεων... Ἰδοὺ καὶ ζεύγος, οὐχὶ τρελλῶν, ἀλλὰ πούρων ἡλιθίων τὸν ἕνα τὸν ἕτερον ἕνα πρῶτ', ριφθέντα ἐκεῖ, κρυφίως, ἐγκαταλειφθέντα ὑπὸ τῶν συγγενῶν του. Ἀπὸ τοῦ ὑπερμεγέθους στόματός του κρέμαται ἀείποτε ὁ γέλως τῆς βλακείας· εἶνε παιδί ἀκόμη ἢ κεφαλή του ἔχει τὸν ἰδιάζοντα σχηματισμὸν τῆς κεφαλῆς τῶν βλακῶν τὸ ὅλον του πιθηκοειδέστατον. *Mamma καὶ τοῖσι*, αἱ μὴν λέξεις, ἃς περιέχει τὸ λεξικόν του. Γνωρίζει ὅμως νὰ τεῖνῃ τὴν παλάμην δι' ἐλεημοσύνην. Ὁ ἕτερος, εὐταρκος ὡς εὐνοῦχος, εἶνε κωφάλαος.

Τὸ μᾶλλον διεγείρον τὸν ἔλεον τμηῖμα εἶνε τὰ τρία κελλῖα, ἐν οἷς εὐρίσκονται ἐγκλεισμένα τρεῖς δυστυχεῖς. Διόλου δὲν θέλει ν' ἀναγνωρῆσθαι τὸ ὅμμα ὅτι ὑπῆρξαν ποτε γυναιῖδες. Πᾶν τοιοῦτον ἔχνος ἐξέλιπεν. Οὐδὲν κάλυμμα ἀνεχόμεναι, γυμναὶ περιφέρουσαι ἐντόν τοῦ κλωβίου των τὰς σκελετώδεις αὐτῶν σάρκας, τὰς δεσμίας αὐτῶν χειρας, τὰς ὀψεις τὰς οἰκτρότατα παρηλλαγμένας, διηγοῦνται παραδόξους ἱστορίας, ἢ τρέπονται εἰς θηριώδεις ὀρυγμούς, ἢ εἰς γέλωτας ἢ εἰς ψαλμωδίας. Ἡ πρώτη μένει συνήθως σιγηλή, καρφωμένη ἐπὶ τοῦ τοίχου, σπαρακτικὴ σκιά γυμνότητος καὶ ἀηδίας· ἢ δευτέρα, μελαγχολικὴ, σιγαλῶς τονίζουσα τοὺς λόγους τῆς, μᾶς δεικνύει τὰ δεσμὰ τῶν χειρῶν τῆς, ἰκετεύουσα νὰ τὴν ἀπαλλάξωμεν ἐξ αὐτῶν. Ἡ τρίτη εἶνε ἡ θορυβωδέστερα καὶ φαιδροτέρα. Εἶνε ἡ Ἑλένη ρικνὴ καὶ σκελετώδης, ἀλλὰ μόλις δεκαοκταετής! σπεύδει πρὸς ἡμᾶς κραυγάζουσα ἐπανειλημμένως: «Τῶκαμα τὸ παιδί!» Φωνάζει, φωνάζει, διατρέχουσα πᾶσαν τὴν φωνητικὴν κλίμακα, μέχρι τῆς διαπασῶν, ἔνθα συνηθέστερον ἐνδιατρίβει. Ὁ ἰατρὸς μᾶς λέγει ὅτι ἡ τρέλλα τῆς προῆλθεν ἀπὸ κτύπημα κατὰ κεφαλῆς, ὅταν ἦτο πολὺ μικρὸ κοριτσάκι ἀκόμη. Ἐκτοτε ἔδειξε τὰ σημεῖα τῆς νόσου, ἐπιτεινόμενα μετὰ τὴν ἡλικίαν τῆς· τὸ εἶδος τῆς τρέλλας τῆς εἶνε πρό πάντων πυρομανία· θέλει νὰ βάνῃ φωτιά, φωτιά....

Αὐταὶ εἶνε αἱ ἐντυπώσεις μᾶς ἐκ τῶν ἐγκλειστων τοῦ Δαφνίου. Μᾶς διεβεβαίωσαν ὅτι φέρονται καλῶς πρὸς τοὺς δυστυχεῖς· ἔχουν τακτικὰ τὸν ζῶμον καὶ τὸ βωδινὸ των. Ἐκτὸς ἀμυδρῶν τινων παραπόνων, διατυπωθέντων ὑπὸ τοῦ ὑπόπτου Ἀλεξανδρινοῦ, οὐδὲν ἄλλο παράπονον ἠδυνήθημεν ν' ἀντιληφθῶμεν.

Δὲν πιστεύομεν ὑπὸ ἐπιφάνειαν φιλοστοργίας νὰ ὑποκρύπτεται σκαιὸν μυθιστόρημα ραβδοκοπημάτων. Ἐπάρχουσαι βεβαίως ἀρκοῦσαι ἑλλείψεις, αἵτινες ὅλως δὲν δύνανται τόσῳ νὰ καταλογισθῶσιν εἰς προσωρινὸν ἀπομονωτήριον, χρησιμεῖον μόνον ὡς προσωρινὸς σταθμὸς μεταβάσεως εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν τῶν Ἑλλασίων τοῦ Δρομοκαίτου.

Θουλουλουδ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Νὰ καὶ μὴ ἱστορικὴ ὑπόμνησις προκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ κα-

ταξήρου διατάγματος τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Ρούφου.

Δύο μόνον παραδείγματα ὑπουργῶν παραιτηθέντων, οἷς δὲν ἐξεφράσθη ἡ βασιλικὴ εὐαρέσκεια, ἔχομεν, ἀμφότερα ἐπὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου Μαυροκορδάτου μετὰ τὴν κατοχὴν τοῦ 1854. Ἀπασι τοῖς ὑπουργοῖς ἐξεφράσθη ἡ Β. εὐαρέσκεια, ἰδίως τῷ Μαυροκορδάτῳ, ὅχι ὁμῶς τῷ Καλλέργη, διότι προσέβαλε τὴν βασιλισσαν Ἀμαλίαν ἐν τινὶ ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Μαυροκορδάτον, οὔτε τῷ Ζυγομαλά, διότι εἶχεν ἐπιβληθῆ κατ' ἀρχὰς ὡς νομάρχης, ἐπειτα δὲ ὡς ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κατοχῆς ναυάρχου Barbier de Tinan καὶ διετέλει ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ.

Χρειαζεται ἐπίβλεψις καὶ ἐπίβλεψις εἰς τὰ τρόφιμα. Ἀσυνειδήτοι μπακαλίδες πωλοῦσι βρώμας ἀληθινῆς ἀντὶ ἐδωδύμων. Αὐτὸ τὸ σύνταγμα καὶ αἱ ἐκλογαὶ καὶ τὰ λοιπὰ δὲν πρέπει νὰ ἀνακατόνωνται εἰς τὰ σαρδελοβάρελα. Χρειαζεται προσωπικὴ καθημερινὴ ἐπιθεώρησις τοῦ Διευθυντοῦ μετὰ ἱατροῦ ἀνεξαρτήτου καὶ πέταγμα καὶ κλωτσοκύλισμα καὶ πρόστιμα βαρύτατα, διότι οἱ καιροὶ εἶνε κακοὶ καὶ νὰ μὴ βγάλουμε τὰ μάτια μας μονάχοι, καὶ εἰς ποίους τότε θὰ πωλοῦν τῆς σαρδέλαις των οἱ κύριοι μπακαλίδες, ὅταν ἐρημωθῇ ἡ Ἀθήνα! Εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπρομήθευσε χθὲς παντοπωλεῖον σαρδέλες τοῦ ἄλλου κόσμου, αὐγὰ καλὰ διὰ τὸ γραφεῖον τοῦ Νεκροσκοποῦ. Ἡ Δημαρχία καὶ ἡ Νομαρχία Κων/πόλεως ἔλαβον κάμποσα ἤδη μέτρα, χωρὶς νὰ ἐνσκήψῃ ἡ χολέρα ἀκόμη, ἀσθεστάνουν τὰ χάνια, καθαρίζουν τὰς ὑπονόμους, ἀραιώνουν τὰς συμπυκνώσεις, καὶ ἐδῶ ἡμεῖς ὑπὸ ἱατρὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν κάμνομεν ὅ,τι θὰ ἔκαμμεν ὁ καὶ μὲνος ὁ Παπαμιχαλόπουλος. Τί ζεῦρεις περὶ σφαγείων, τὰ δὲ ποῖα στέλλουν τὴν μνηγιγίτιδα των εἰς τοὺς διὰ τοῦ Ἴπποσιδηροδρόγου μεταβαίνοντας καὶ μετὰ κίνδυνον ἀσφυξίας ἀκόμη εἰς τὸ Παλαιὸν Φάληρον, κύριε ὑπουργέ τῶν Ἐσωτερικῶν; Τί ζεῦρεις περὶ βόθρων τοῦ Β'. Νεκροταφείου, ὅθεν χίλιαι χολέραι δύνανται νὰ πτεροφυήσουν; Τί ζεῦρεις περὶ παλαιᾶς καὶ νέας ἀγορᾶς; Ποῦ εἶνε τὰ μέτρα σου; Ποῦ εἶνε τὸ χρέμα, ὅπερ ἔδαπάνησες; Ἐπρεπε καὶ ὁ Σακελλαρόπουλος εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον νὰ διορισθῇ καὶ αὐτὸς ρουσφετικὸς διὰ νὰ ἐπιτρέπη χαριζόμενος τὴν ἐλευθεροκοινωνίαν; Ὁ κ. Θ. Κολοκοτρώνης σᾶς ἔκαμε τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ σᾶς ζητήσῃ Διευθυνταῖν τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου. Διατί τοῦ τὴν ἤρνήθητε; Τί διάβολο! εἶχε δὰ νὰ σᾶς δώσῃ καὶ αὐτὸς ὀλίγας ψήφους ἐν Γορτυνίᾳ. Καὶ θὰ σᾶς τὰς ἐδίδεν, ἂν καὶ σᾶς βδελύσσεται, ἤρκει νὰ τῷ διηυκολύνετε τὴν ὁδὸν νὰ κάμῃ ὀλίγον καλόν. Ἐν γένει βλέπομεν ἐγκληματικὴν πάλιν ἀδράνειαν ὄλων τῶν ἀρχῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ κακὸν αὐξάνον ἐν Καίρῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τοὺς φόβους τῆς μεταδόσεως ἐντεινομένων.

Δημοσιεύοντες τὰ κατωτέρω περὶ δυστυχημάτων ἀπειλουμένων ὑπὸ τοῦ ἀτμοδρόμου τῆς γραμμῆς παλαιοῦ καὶ νέου Φαλήρου ἀπὸ τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας, δὲν ἐννοοῦμεν νὰ καταδικάσωμεν τὴν ἐπιχειρήσιν· διότι ἡ νέα χαριεστάτη μάλιστα συγκοινωνία τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ παλαιοῦ Φαλήρου εἶνε ἐκ τῶν στολισμάτων τῆς κινήσεως τῆς μεταμορφουμένης πρωτεύουσας, ἥτις τὴν νύκτα μεταβάλλεται εἰς ἀέναντον πανδαιμόνιον φωτόσπαρτον ἐν μέσῳ διασταυρουμένων κινήσεων καὶ δρόμων· ἀλλ' ἐννοοῦμεν ἐκ τοῦ καλοῦ νὰ πηγάξῃ μόνον καλόν, οὐχὶ δὲ καὶ κακόν· τὰ δὲ ἐπαπειλούμενα αὐτὰ

δυστυχήματα εἶνε βεβαίως ἀποτελέσματα κακὰ ἐνὸς καλοῦ καὶ τοῦτο δέον νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ τύπου. Ἐπειτα ἡμεῖς οἴτινες τὸ δίκαιον θεωροῦμεν τὴν ἀληθῆ τοῦ τύπου σημαίαν, τί νὰ σὰς ποῦμε; Βλέπομεν ὅτι τοὺς παρρηχθῆκαμε τοὺς ἀμαξηλάτας, οἴτινες ἂν ἔχωσιν εἰς τὸ τέλος τῆς γραφῆς ἐλαττώματά τινα, ἅς ἐνθυμηθῶμεν ὅτι κοινωνικῶς ὄλαι αἱ τάξεις ἐλαττούμεθα, διότι εἴμεθα νεώτατος ἀκόμη λαός, καὶ πάλιν ἐκάμαμεν θαύματα ἀγωγῆς καὶ ἐξημερώσεως. Οἱ καϋμένοι οἱ ἀμαξηλάται δὲν παραπονούνται ἂν τυχὸν ἠλαττώθησαν τὰ κέρδη των ἕνεκα τῆς φληρικῆς γραμμῆς τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου, οὔτε ἐννοοῦσι νὰ καταργηθῇ αὐτὴ ἡ γραμμὴ, θέλουν μόνον νὰ μὴ ἐμποδίζηται ἡ δουλειά τους, διότι τώρα μὲ τὰ ὀλίγα αὐτὰ συμβάντα καθένας φοβεῖται νὰ εἰσέλθῃ εἰς ἀμαξαν τῆς ὁποίας οἱ ἵπποι θὰ τρομάξουν ἅμα συναντηθῶν μὲ τὸ βαπόρι τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου. Ὁ δρόμος τοῦ παλαιοῦ Φαλήρου ἦτο δρόμος ἀμαξιτός· τώρα λοιπὸν ἐγένετο ἀντιαμαξιτός· καὶ οἱ ἀμαξηλάται ὅτι ἀπαιτοῦν εἶνε νὰ χάσῃ ὁ δρόμος τὰς ἐχθρικὰς του ιδιότητας πρὸς τὰς ἀμάξας. Ἄν ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσται μας, ὅταν προσκληθέντες ἀβρότητα καὶ φιλοφρονέστατα ὑπὸ τοῦ πρώην διευθυντοῦ τοῦ Ἴπποσιδηροδρόμου κ. Βωτῶ ἵνα ἐπιθεωρήσωμεν τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας τῆς ἀτμομηχανῆς, ἂν καὶ ἐξεφράσθημεν εὐμενέστατα ὑπὲρ αὐτῆς ὅτι πηγαίνει σὰν ἀρνάκι, σὰν χαῦδεμένη, σὰν βοσκοπούλα, οὐχ ἦττον ἐξηνέγκαμεν τὴν πολὺ σωστὴν γνώμην μας ὅτι ὅπως ἐκείθεν τῆς γεφύρας ἡ Ἐταιρία κατεσκευάσασεν τὴν γραμμὴν οὕτω καὶ ἐντεῦθεν ὀφείλει νὰ χαράξῃ συνέχειαν ἰδικὴν τῆς διὰ νὰ ἐκλείψῃ πᾶν παράπονον καὶ πᾶς κίνδυνος.

Καὶ εἰς τὴν γνώμην αὐτὴν ἐπιμένομεν, διότι δὲν ἐννοοῦμεν ἡ πολιτεία νὰ ἄρῃ τὴν προστασίαν ἣν ὀφείλει εἰς ὄλας τὰς ἐργατικὰς τάξεις ἀπὸ τῆς συντεχνίας τῶν ἀμαξηλατῶν, φορολογουμένων καὶ αὐτῶν, καὶ φορολογουμένων εἰς πᾶν σχεδὸν βῆμα τῶν ἀλόγων των, καὶ ὅμως διατηρούντων τὰς ὥραιότερας τῶν ἀμαξῶν καὶ δι' αὐτὸ φθονοῦμένων τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τῶν κατοίκων ἄλλων μεγαλοπόλεων. Καὶ ἐπὶ τέλους δὲν πρέπει νὰ ἀφαιρῆται ἡ ἡδονὴ ἀπὸ ἄλλους οὔτινες θέλουν νὰ καταβῶν εἰς Παλαιὸν Φάληρον μὲ τὸ ἀμάξι των καὶ τώρα δειλοῦν διὰ τὴν συνάντησιν τῆς προβατίνης μηχανῆς, ἥτις ὅσα καὶ ἂν φαίνεται προβατίνα, ἔχει ὅμως κρυμμένα τὰ νύχιά της καὶ ἰδοὺ ὅτι οἱ ἵπποι συγκινοῦνται ἅμα τὴν ἰδοῦν καὶ ἡ συγκίνησις τῶν ἵππων δὲν εἶναι διόλου εὐχάριστος εἰς τοὺς ἐπιβάτας τῶν ἀμαξῶν.

Ἄναχωρεῖ αὔριον πάλιν εἰς τὴν ἐν Χίῳ προξενικὴν θέσιν του, ἀφοῦ πρότερον διατρίψῃ δωδεκαήμερον εἰς τὰ Λουτρά τῆς Αἰδηψοῦ, ὁ κ. Ἀριστείδης Παππαδόπουλος, ἐκ τῶν ἐξοχωτέρων προξενικῶν ὑπαλλήλων ἐργασθεὶς ἀδιακόπως ἰδίως μετὰ τὸ σχίσμα ἐν Καβάλλᾳ καὶ Θεσσαλονίκῃ, μετὰ τοῦ ὄντος ἀοιδίμου ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς ἐθνικῆς ἐνεργείας Βατικιώτου, καὶ ἐργασθεὶς ἀνεκδότως, πρακτικῶς, μετὰ θέρμης φιλοπάτριδος ὡς πρόξενος ἀληθινὸς μεταξὺ τῆς φυλῆς μας καὶ τοῦ κράτους μας, καὶ τῶρα παραγκωνισθεὶς Κύριος οἶδε διατί, εἰς Χίον, ὅπου ἐκδίδει ναυτιλιακὰ διπλώματα καὶ συνάπτει συμβόλαια αὐτὸς ὁ ἐκ Μακεδονίας καὶ τὴν Μακεδονίαν ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ του καὶ γνωρίζων πῶς ἐργάζονται ἐκεῖ καὶ ἀναδειχθεὶς ἐν τῇ μακεδονικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ὢν ἐκ τῶν ὀλίγων ὅσοι ἔπρεπε νὰ εἶνε εἰς κέντρον μακεδονικόν, ἀφοῦ ἔχομεν δὲ καὶ τόσον ὀλίγους, ἀντὶ τῶν σπαταλούντων τὸν πολῦτιμον ἐθνικὸν χρόνον ἐν Θράκῃ

καὶ Μακεδονίᾳ, τοὺς ὁποίους ἐκπληττόμεθα πῶς δὲ, μεταθέτει ὁ κ. Κοντόσταυλος, κάμων ἐκλογὴν ὡς Δαρβίνος ὑπουργὸς μεταξὺ πιθήκων, ἀνθρώπων καὶ πιθηκανθρώπων.

Ἀπόψε ἴσως θὰ τελειώσῃ ἡ ἐν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ συζήτησις ἀρξαμένη ἀπὸ χθὲς ἐν σφοδρότητι πολλῇ περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1881.

Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἑλβετίας ὅπου ἐσπούδασε τὴν ἰατρικὴν καὶ ἐκ βραχείας ἀνά τὴν Γερμανίαν περιοδείας ὁ ἐκ Ζηλιαχόβης τῆς Μακεδονίας ἰατρός κ. Γεώργιος Οἰκονομίδης, λαμπρὰ ποιήσας σπουδὰς καὶ τιμηθεὶς ὅσον ὀλίγοι, λαβὼν ἐπαινημένως θέσεις βοηθοῦ ἰατροῦ ἐν τῇ ὀφθαλμοκλινικῇ τῆς Βασιλείας καὶ ἐσωτερικοῦ ἰατροῦ καὶ διδάξας ὡς τοιοῦτος τὴν ὀφθαλμοσκοπικὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, διακριθεὶς δὲ ἐν τῇ ἐναισίμῳ διατριβῇ, ἣν ἐγράψεν, ὅτι ὅπως φεῦ! γράφεται τὸ σμῆνος ἐνταῦθα τῶν ἐναισίμων, ἀλλὰ κατόπιν μικροσκοπικῶν μελετῶν ἐπὶ 80 πτωμάτων! Ὁ κ. Οἰκονομίδης ἀπέρχεται αὔριον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου θ' ἀποκατασταθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα. Συγχαίρομεν τοὺς φίλους Θεσσαλονικεῖς προσκτωμένους τοιοῦτον ἐπιστήμονα, σπουδαιότατον εἰς τὸν κλάδον του, θερμότατον δὲ φιλοπάτριδα, δυνάμενον νὰ χορηγήσῃ καὶ τὰ φῶτα του εἰς τοὺς πάσχοντας καὶ τὰς ἐνεργείας του εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα.

— Ἀνεκυρῶθη λοιπὸν ἐν Αἰξ τῆς Γαλλίας ἐπισημώτατα καὶ πανηγυρικώτατα διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς ὁ καλὸς μας φίλος καὶ καλλίτερος Ἀθηναῖος Νίκος Μαντζαβίνος, μὲ τὰ γενναῖά του αἰσθήματα καὶ τὴν φαιδρότητα τοῦ χαρακτῆρός του καὶ τοῦ ἑλληνικωτάτου τύπου του, μὴ μαραίνων ὄλα αὐτὰ ἐν γελοίῳ δονκιστικῷ εὐρωπαϊσμῷ, ἀλλὰ φέρων παντοῦ καὶ πάντοτε τὴν φιλάτην πατρίδα του, πρὸς ἣν ἐπλήρωσε τὸ στρατιωτικὸν του χρέος, διακόψας τὰς σπουδὰς του, τιμιώτατα καὶ ἀνδρικότατα φερθεὶς, διὸ μὴ ἔχων νὰ αἰσχυρῆθῃ διὰ τίποτε, ἀλλ' ὑπερῆφανος τώρα πηγαίνει εἰς Παρίσιους ν' ἀπολαύσῃ ὀλίγον Πορίσι μὲ ὄλο τὸ δίκηρον τοῦ ὁ καϋμένος, περυγίζων ἐπὶ τῶν στίχων τοῦ Μυσσέ:

Je veux garder pour toute science
Cette insouciance
Qui me v a si bien!

ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Ἄκουσον ποῦ πηγαίνουν οἱ φόροι σου, φορολογούμενε σκλάβε λαὲ, καὶ καμάρωνε τοὺς κοτζαμπασίδες σου μεχρὶ σοῦ σὲ γδάρουν ἕως τὸ κόκκαλον.

Τριάκοντα τρεῖς Τζερεμέδες κλπ. ἐπαύθησαν καὶ παρητήθησαν ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, διότι ἐλάμβανον τὸν μισθὸν τζερεμέ χωρίς ποτε οἱ πλειστοὶ νὰ ἐργασθῶσι. Ἐἶνε καὶ ἄλλοι κ. Τρικοῦπη· εἰς τὰ Διμεναρχεῖα κλπ. Ἀλλὰ μὲ συμπάθειο, ὑμεῖς οἴτινες ἐκατηγορήσατε σφοδρῶς τοὺς ἄλλους διότι εἶχον μυστικούς ὑπαλλήλους, διατί δὲν παύετε καὶ τοὺς ἄλλους τζερεμέδες ὅσους μᾶς βεβαιοῦν ὅτι ἔχετε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, ἐσωτερικῶν, τῆς ἀστυνομίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐκ τοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κλπ. τοὺς λομβαρδικούς προσθέτους ἐν αὐτῷ ὑπαλλήλους καὶ ἐπιστάτας καὶ κόντρα ἐπιστάτας καὶ λοιποὺς παρασίτους; Μήπως νομίζετε ὅτι ὁ λαὸς δὲν τὰ γνωρίζει αὐτὰ καὶ ὅτι χιλιάδες Μεσολογγιτῶν διωρίσατε ἀφ' ὅτου ἤλ-